

צעדים קטנים לבניית אמון בין מורה לתלמיד

כשמדברים על הצלחה בתחום החינוך, המושג הזה בהחלט לא מדיד. אבל עבורי, צעד קטן של הצלחה לתלמיד שלי הוא צעד גדול בשבילי. אני רוצה לספר על התלמיד א' מחט"ב.

א' בתחילת שנה שעברה היה ילד חצוף, מתלהם, בקושי מחזיק עט בידו. הוא היה נבהל מבחינות שבהן היו שאלות פתוחות והיה מסרב בתוקף לענות על המבחנים. במבחן הראשון שהיה בכיתה, כמובן הוא סירב לסיים אותו והשאיר מבחן ריק. ניסיתי במהלך המבחן לשבת לצידו, אבל אז קלטתי שיש עוד פן בהתנהגות שלו. כשהוא ליד חברים מהכיתה הוא מנסה להרשים אותם ולהראות "גברבר צעיר" שעומד כביכול על שלו. ראיתי שהוא מסרב עדיין לקבל את עזרתי בכיתה במהלך המבחן והבנתי שעליי להפיש מוצא אחר כדי לעזור ולקדם אותו.

קבעתי עם התלמיד באמתלה שיחה אישית. תוך כדי שיחה, בכלל לא דיברתי איתו על המבחן. ניסיתי לשאול על הקשיים ולתת לא' בעיקר לדבר. הצלחתי בזהירות לפרוץ מעט את החומה שסביבו. נתתי לשבוע לעבור.

לאחר שבוע שוב באמתלה של שיחה נוספת, שוחחנו ואז גם דיברנו על המבחן. מתוך הקשיים השתמשתי בכל אסטרטגיות הלמידה שיכולתי כדי להראות לו שהוא כן מסוגל. פירקתי לו את המטלות בצורה הכי מובהקת. התקדמנו והוא ענה על 2 שאלות. למחרת שוב נפגשנו והוא סיים יחד איתי לענות על המבחן כולו!

הוא מאוד חזק בהתבטאות בעל פה, והצלחתי בהדרגה לגרום לו לדבר ולהשתתף בשיעורים (וכך פחות להפריע) ביקשתי ממנו לדבר על אירועי אקטואליה. כך זה התחיל.

מאוחר יותר התברר לי הרקע המשפחתי של א', שהוא "כבשה שחורה" בבית. לא מקבל חיזוקים חיוביים מהוריו, משווים תמיד בינו לבין אחיו.

מכאן הרגשתי מה עובר עליו ומה חסר לו ממני. כל פעם שא' השתתף בעל פה מייד נתתי לו חיזוקים חיוביים. כל זה היה בשנה שעברה.

והנה... השנה.....

חזרתי ללמד את א'.

הילד כל הזמן משתתף אצלי, הוא פעיל, והוא עקבי ובודק מולי כל פעם כמה בונים הוא קיבל אצלי בשיעורים.

הוא ממש דורש לדעת בסוף שיעור כמה בונים נתתי לו על השתתפות פעילה.

א' די שינה את התנהגותו אצלי בשיעורים.

אני ממשיכה לחזק אותו בעיקר סביב ההשתתפויות בעל-פה.

בעוד שלושה שבועות יהיה מבחן ראשון לא' במקצוע שאני מלמדת אותו.

אני כוססת את ציפוניי בציפייה, מה יקרה השנה במבחן?

האם הוא יסכים שאגש אליו במהלך המבחן? האם הוא יבוא ביוזמתו אליי? האם הוא יבקש ממני להשאיר איתו לאחר הלימודים כמו שעשינו בשנה שעברה?

אחכה ואראה.

אני למדתי ממנו שצריך לדעת טוב טוב לקרוא את הילד, את עולם התוכן שלו. לנסות להרגיש אותו עד כמה שניתן.

וזהו סיפור ההצלחה שלי.